การพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

DEVELOPING CHINESE LANGUAGE COMMUNICATION SKILLS THROUGH ROLE-PLAYING ACTIVITIES FOR SECOND-YEAR PRIMARY SCHOOL STUDENTS

[1]ภัฐชรา แก้วแป้น และ [2]เก็ตถวา บุญปราการ

[1]Parchara Kaewpaen and [2]Kettawa Boonprakarn

[1]มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, ประเทศไทย

[1]Hatyai University, Thailand

[1]Parchara.kae001@hu.ac.th, [2]kettawa@hotmail.com

Received : December 16, 2024; **Revised** : March 26, 2025; **Accepted** :April 29, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพียงกลุ่มเดียว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลยะลา มีจำนวนทั้งหมด 7 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 240 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม ด้วยวิธีการจับสลาก แบบไม่ใส่กลับคืน โดยให้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสาร แบบทดสอบวัดทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน ก่อนและหลัง วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบก่อนและหลังเรียน โดยทดสอบค่าที่ (t-test dependent) เปรียบเทียบกับเกณฑ์หลังเรียน ร้อยละ 80 ทดสอบค่าที่ (one sample t-test)

---

[1]นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

[2] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

ผลการวิจัย พบว่า 1) ทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2) ทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : แผนการจัดการเรียนรู้,บทบาทสมมติ,ภาษาจีน

Abstract

This research aimed to: 1) compare the Chinese communicative speaking skills through role-playing activities before and after instruction among Grade 2 students; and 2) compare the Chinese communicative speaking skills through role-playing activities after instruction against a criterion of 80%. This was one-group experimental research. The sample consisted of Grade 2 students from Anubanyala School, with a total of 7 classrooms and 240 students. The sample was selected using cluster random sampling through a lottery method without replacement, with each classroom serving as a sampling unit. The tools used included a learning plan using role-play activities to develop Chinese communicative speaking skills, and pre- and post-assessment of Chinese communicative speaking skills. Data analysis was conducted by calculating percentages, means, and standard deviations, comparing pre- and post-test using a t-test (dependent) and comparing post-test results against the 80% criterion using a one-sample t-test. The research findings revealed that: 1) Chinese communicative speaking skills through role-playing activities at pre-test period were higher than those at pre-test period, with statistical significance at the 0.05 level; and 2) Chinese communicative speaking skills at post-test period exceeded the 80% criterion with statistical significance at the 0.05 level.

Keywords: Learning management plan, role-playing, Chinese language

บทนำ

ในปัจจุบันทักษะการพูดถือเป็นทักษะสำคัญในการสื่อสาร การพูดต้องถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ ความคิดเห็น ตลอดจนความรู้สึกต่างๆของผู้พูด ได้รับรู้สิ่งที่ผู้พูดต้องสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุดดังที่ ปิยจิตร สังข์พานิช (2560, น.42) กล่าวว่า “ทักษะการพูดเป็นทักษะสำคัญในบรรดาสี่ทักษะในการติดต่อสื่อสาร เนื่องจาการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจรวมถึงความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ” การพัฒนาทักษะการพูดจึงถือเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด ดังที่ ชนม์ชกรณ์ วรอินทร์ (2559, น.68-83) ให้แนวคิดว่า “ทักษะที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงเห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษา และช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น”และยังเป็นทักษะพื้นฐานในการสื่อสารภาษาที่ผู้สอนต้องสอนเป็นลำดับแรก ดังที่ รุ่งฤดี แผลงศร (2559, น.194) กล่าวว่า “ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่ผู้สอนจะสอนเป็นลำดับแรก เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเบื้อนต้นได้เป็นอย่างดี ทักษะการพูดจึงมีความสำคัญในการใช้ภาษาที่จะฝึกฝนผู้เรียนให้มีความคล่องแคล่ว เพื่อพัฒนาไปสู้ทักษะการฟัง การอ่าน และทักษะการเขียนอย่างเข้าใจต่อไป” ดังนั้นทักษะการพูดจึงมีความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาของผู้เรียนเป็นลำดับแรก โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีทักษะพื้นฐานทางภาษาในระดับต่ำ ซึ่งจากการศึกษาของผู้เรียนเป็นลำดับแรก สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยพบว่าเกิดจากหลายปัจจัยไม่ว่าจะเป็นด้านครูผู้สอน ด้านเวลา ด้านสื่อการเรียนรู้ และวิธีการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนอย่างไม่มีความสุข ขาดแคลนหนังสือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนรู้ โดยปัญหาสำคัญคือวิธีการสอนและการใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสม (นารีนารถ กลิ่นหอม,กฤตพงศ มูลมี,และวริยา อินทรประสิทธิ์,2560, น.74)

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนใช้บทบาทสมมติ เป็นการสอนแบบแสดงบทบาทสมมติที่ผู้สอนกำหนดหัวข้อเรื่อง ปัญหาต่างๆ หรือสร้างสถานการณ์ขึ้นมาให้คล้ายกับสภาพความเป็นจริง ให้ผู้เรียนได้เตรียมการล่วงหน้า เพื่อแสดงบทบาทตามที่สมมติขึ้นมาเป็นแนวทางแก้ปัญหาต่างๆที่พบเจอในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ผู้เรียนก็สามารถแสดงบทบาทในชั้นเรียน โดยไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า (วราภรณ์ ศุนาลัย,2536, น. 35 อ้างอิงใน กรมวิชาการ,2543 ข,น. 18)

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชลธิชา สว่างไตรภพ และ นันทิวัน อินหาด กรวด(2560) 1) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเป็น 2.22 และ 40.83 ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันหลังจากทำกิจกรรมสูงกว่าก่อนทำกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.00 2) นักเรียน

มีความรับผิดชอบโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักเรียนมีความรับผิดชอบในอันดับแรกคือ การเข้าเรียนตรงต่อเวลา รองลงมาคือ การมีอุปกรณ์การเรียนพร้อมและในอันดับน้อยที่สุดคือ ความกระตือรือร้น ขยันหมั่นเพียรเรียนรู้ รู้จักวางแผนและปฏิบัติตามแผนตามลำดับ

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน โดยกิจกรรมบทบาทสมมติ เนื่องจากผู้วิจัยได้สัมผัสการเรียนการสอนภาษาจีนด้วยตนเองนั้น พบว่าในการเรียนวิชาภาษาจีนเพิ่มเติม ผู้เรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการพูดสื่อสารหรือใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวันน้อย นอกจากชั่วโมงเรียนภาษาจีนในห้องเรียนเท่านั้น ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนส่วนใหญ่ไม่กระตือรือร้นที่จะพูด ไม่กล้าแสดงออก ขาดความมั่นใจในการสื่อสาร จึงส่งผลให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการพูดสื่อสารภาษาจีน ตามเป้าหมายของหลักสูตร จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของการฝึกทักษะการพูดสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารได้อย่างธรรมชาติและใช้ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้องให้มากที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) ซึ่งเป็นรูปแบบการแสดงบทบาทสมมติมาใช้ในการสอนวิชาภาษาจีน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการฝึกพัฒนาทักษะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นลักษณะการวิจัยเชิงทดลอง (One- Group Pretest – Postest Design) โดยทำการทดลองเพียงกลุ่มเดียว ได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มีจำนวนทั้งหมด 7 ห้องเรียน จำวนนักเรียน 240 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/3โรงเรียนอนุบาลยะลา จำนวน 34 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับสลาก แบบไม่ใส่กลับคืน โดยให้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เนื่องจากในห้องมีนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนแยกกัน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.แผนการจัดการเรียนรู้การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 4 แผน จำนวน 8 ชั่วโมง ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประเมินด้านความเหมาะสมได้ค่าความเหมาะสมเท่ากับ 4.44

2.แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีน ก่อนและหลังการดำเนินการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน เป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการออกเสียง ด้านความชัดเจน ด้านคำศัพท์ ด้านความคล่องแคล่วว ด้านท่าทาง ไปปรับใช้กับตารางประเมินรูบริค (Rubic score) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ จากการพัฒนาความสามารถมากที่สุดไปถึงมีความสามารถน้อยที่สุด ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนประเมินด้านความเหมาะสมได้ค่าความเหมาะสมเท่ากับ 80.45

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบค่าที่ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ใช้ t-test dependent ทดสอบค่าที่หลังเรียนเทียบกับ เกณฑ์ร้อยละ 80 ใช้สถิติ one sample t-test โดยรวม รายด้านเพื่อนำไปอธิบายข้อมูลในรูปแบบตารางต่อไป

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

รายการประเมิน	N	ช่วงเวลา				t	Sig.
		ก่อนเรียน (คะแนน20)		หลังเรียน (คะแนน20)			
		$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำศัพท์อาหาร	34	9.62	2.47	17.38	1.95	19.06*	.000
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำศัพท์เครื่องดื่ม	34	8.91	2.44	17.18	1.62	16.95*	.000

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เธอต้องการซื้ออะไร	34	9.38	2.25	18.18	1.36	24.58*	.000
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เธอต้องการซื้ออะไร	34	9.50	2.73	18.82	1.47	17.64*	.000
รวม (160)	**34**	**9.35**	**0.19**	**17.89**	**0.31**	**78.23***	**.000**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติหลัง เรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

	แผน	**N**	$\overline{X}$	**S.D.**	**ร้อยละ**	**t**	**sig**
หลังเรียน	แผนที่ 1 เรื่อง คำศัพท์อาหาร (20คะแนน)	34	17.38	1.98	92.34	19.06*	.000
	แผนที่ 2 เรื่อง คำศัพท์เครื่องดื่ม(20คะแนน)	34	17.18	1.68	91.25	16.95*	.000
	แผนที่ 3 เรื่อง เธอต้องการซื้ออะไร (20 คะแนน)	34	18.18	2.23	96.56	24.58*	.000
	แผนที่ 4 เรื่อง เธอต้องการซื้ออะไร (20 คะแนน)	34	18.65	2.38	99.06	17.33*	.000
	รวม (160)	34	17.89	0.31	379.21	77.92*	.000

*p < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

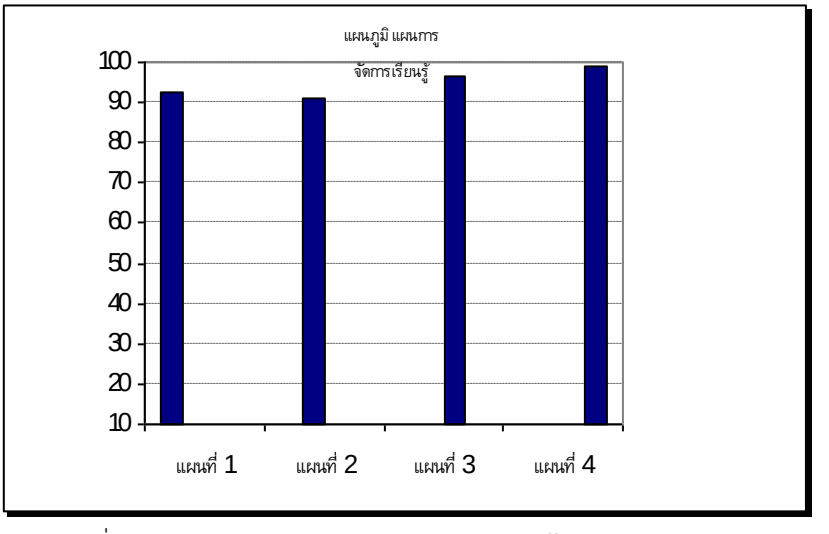
อภิปรายผล

จากการวิจัยการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในครั้งนี้ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากคะแนนหลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนมี

ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนให้สูงขึ้น ทั้งนี้เพราะการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกล้าคิด กล้าแสดงออก มีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาจีน เกิดความเข้าใจในการเรียนรู้เรื่องราวหรือสถานการณ์ต่างได้เป็นอย่างดี เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสปฏิบัติจริงและใช้ในสถานการณ์ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัสวดี สุทธภักดี (2560) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติร่วมกับแบบฝึกทักษะ เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการพัฒนาคือการพูดของนักเรียน ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการสอนโดยบทบาทสมมติทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง เมื่อนำมาพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน จึงทำให้ผลลัพธ์ของการพูดสื่อสารภาษาจีนเกิดการพัฒนาสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Miss.Huanhuan Ma (2562) การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนสาขาวิชาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาลัยราชภัฏมหาสารคราม โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการพัฒนาพูดภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาลัยราชภัฏมหาสารคราม หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาพที่ 1 แผนภูมิคะแนนหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

จากภาพที่ 1 ภาพแผนภูมิแสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์

ร้อยละ 80 ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาแต่ละแผนที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 99.06 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 96.56 และแผนที่มีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 92.34 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 91.25 ซึ่งถือได้ว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

ทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อนำเปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำให้ผลลัพธ์ของการพูดสื่อสารภาษาจีนหลังเรียนเกิดการพัฒนาสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ทำให้นักเรียนเกิดความกล้าคิดกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาจีนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ชลธิชา สว่างไตรภพและนันทิวัน อินหาดกรวด. (2560). *การพัฒนาการพูดภาษาจีนโดยใช้บทบาทสมมุติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.*บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ปิยจิตร สังข์พานิช. (2560). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาฝรั่งเศสด้วยการแสดงบทบาทสมมติสำหรับนักศึกษา วิชาเอกการจัดการการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ* มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

วราภรณ์ ศุนาลัย.(2536) .*หลักสูตรและการสอน.* กรุงเทพฯ: สหมิตรการพิมพ์.

รุ่งฤดี แผลงศร. (2559). *การใช้คำถามเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ.* วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย. ปีที่ 36 ฉบับที่ 2, หน้า 191-208

สุรัสวดี สุทธภักดี. (2560).*การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติร่วมกับแบบฝึกทักษะ เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนและความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.* บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

Miss.Huanhuan Ma. (2562). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนสาขาวิชาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาลัยราชภัฏมหาสารคราม.*